L'ALETA

REVISTA CASTELLERA DELS XIQUETS DE REUS

desembre 2002 / gener 2003 - NÚM. 66

Arenga

Vida Social

Història

Opinió

XIQUETS DE REUS

L'ALETA

Revista Castellera
dels Xiquets de Reus

Desembre-Gener 03 - Núm. 66

Redacció: Vanessa Cervera, Enric Puyuelo, Jaume Montserrat, Francesc Valls i Roger Ciurana

Col.laboren: Toni Cano, Enric Valls, Mireia Sopasens, Elisabeth Ossó, Martí Pàmies, Mireia Macip i Xavi Garzón.

Correcció: Vanessa Cervera

Publicitat: Roger Ciurana i Vanessa Cervera

Tirada: 1000 exemplars

Portada: Quatre de vuit. Diada de la Colla

Els responsables de la revista i *Colla Castellera dels Xiquets de Reus* no assumeixen necessàriament com a seves les opinions que es publiquen en articles i/o col.laboracions a les pàgines de **L'ALETA**.

Edita:
Colla Castellera dels Xiquets de Reus
C/ Rosic, 4-8. Tel. 977 34 44 70
www.xiquetsdereus.net

Impressió:
QuatreC, impremta digital
Dipòsit Legal T-1900-85

L'Aleta s'edita amb el suport econòmic de:

DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

PATRONAT MUNICIPAL DE CASTELLS DE REUS

I amb el de tots els anunciants

Editorial

FELICITATS

Tot i el bon regust de boca que ens va deixar el darrer castell de l'any, aquell que es va fer pregar fins a tres cops, el títol no va per aquí, aquestes felicitacions són per a tots nosaltres, perquè ja tenim 20 anys, i hem sabut celebar-ho amb diversos actes, amb variades actuacions, amb algunes festes i sobretot recuperant el nivell de vuit.

Des d'aquestes planes volem felicitar a tots aquells que en un moment o altre han portat la camisa marró avellana, camisa que ens identifica, diferència i ens arrela dins el nostre territori. Volem felicitar a tots els que han fet possible que l'Aleta segueixi arribant a moltes bústies de gent que estima els castells, que en definitiva estima la colla. Volem felicitar en definitiva a totes les persones que al llarg dels darrers 20 anys han posat el seu gra de sorra, per fer dels Xiquets de Reus una colla castellera que és punt de referència per a molta gent.

A les últimes Aletes vàrem publicar una sèrie d'articles que parlaven de la nostra història, reunint als responsables tècnics i administratius de la colla, agrupats en períodes de cinc anys. Recollint les seves paraules, per donar a conèixer aquells fets que no tothom ha pogut viure, ho hem fet sense voler en cap cas escriure la història oficial de l'entitat, sinó recollir les acècdotes, vivències, impressions la memòria de la gent a qui ha tocat en cada moment portar les regnes de la colla. A banda de les bones estones que hem passat amb les vivències i els records d'aquests castellers, hem pogut treure'n una clara idea, que amb unes o altres paraules tots han anat expressant, aquests només han estat els caps visibles d'un grup de persones més o menys gran, però sempre amb l'ajut i l'empenta de tots els membres de la colla, de tots els que hem suat, hem defensat i hem portat orgullosament en un moment o altre la camisa marró avellana.

Sumari

L'ARENGA 3
BOLOS ..... 4 - 14
LES FOTOGRAFIES DE L'ANY ..... 12 - 13
HISTÒRIA ..... 14 - 15
HISTÒRIA DELS CASTELLS 16
RACÓ DE LA CANALLA 17
OPINIÓ ..... 18 - 19
VIDA SOCIAL 20
LA NOSTRA HISTÒRIA 21
20 ANYS AMB FOTOGRAFIES ..... 22 - 23

L'ARENGA

A hores d'ara de ben segur que tots els que integrem la colla ens sentim més que satisfets, per fi tota la feina realitzada en aquests últims anys ha donat el seu fruit. Han estat dos anys de feina fosca, callada, feina feta amb humilitat i paciència, això si sense perdre mai la il·lusió, perquè erem conscients que arribaria el moment. I va arribar, el passat 10 de novembre el 4 de 8 marró avellana va esdevenir una realitat. I de quina manera! Va ser quasi èpic, dos intents desmuntats i a la tercera va la vençuda (quan aprendrem a asserenar-nos?)

Però això només és una lectura «resultadista», encara n'hi ha un altre de gran èxit, que ara per ara resta amagat, però que és una realitat, i és que no tenim quatre «titulars» per pis, en tenim més, i més que en tindrem si continuem treballant i sabem mentalitzar-nos de que és un gran benefici per la colla, aquell vell somni és una realitat que no podem deixar escapar.

Però aquell diumenge de novembre ens va confirmar moltes més coses, per exemple: tenim una mentalitat de colla molt arrelada, una mentalitat que ens diu que la nostra colla és una munió de gent que comparteix un objectiu comú, que fins i tot està per damunt dels objectius personals de tots ells. Que de mica en mica anem assumint que el cap de colla, la junta, la tècnica, etc. només som una part de la colla i que la responsabilitat de tirar endavant és de tots els castellers, amb comunicació, bon rotllo, aportant idees, treballant per millorar la vida

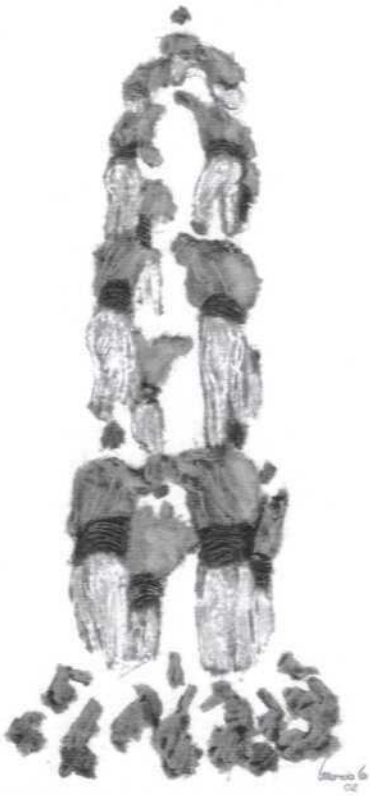

social, treballant al pati d'assaig...

I què hem dieu de la quantitat de camises que érem a plaça? dels molts castellers que van tornar a sentir aquell "cuc" a la panxa que apareix abans de les actuacions importants? de com els castellers que feia temps que no podien venir es van tornar a impregnar d'ambient de colla? de com hem recuperat un altre cop l'admiració i el respecte de tota una ciutat i del món casteller en general? de com vàrem lluitar fins al final sense desinflar-nos?...

Però potser el millor de tot és que som una colla, i així ho sentim, això ho portem a la sang. Som una colla que quan tot va bé ho sabem disfrutar i quan no va tant bé treballem perquè vagi millor. Sabem disfrutar, sabem patir, sabem treballar i es que en vint anys de vida hem après molt, moltíssim, les hem vist de tots colors, i aquesta era la única "solució màgica" que es podia aplicar per arribar on hem arribat: SER UNA COLLA.

I a partir d'ara a continuar treballant, a patir a disfrutar i a no perdre mai la unitat ni la mentalitat de colla. A intentar millorar dia rere dia, intentant que la nostra pinya cada vegada sigui més gran, amb la mateixa humiltat que fins ara, poc a poc i bona lletra que encara queda molta, moltíssima feina a fer, ben mirat només hem fet el primer pas.

Xiquets, xiquetes intentem començar la temporada amb lesmateixes ganes amb que la vàrem acabar.

Antoni Cano
Cap de Colla

PROPERS ACTES MES DE FEBRER

Cap de setmana del 15 - 16, torneig de futbol sala de Sant Cugat del Vallès. Qualsevol que hi estigui interessat que es posi amb contacte amb en Roger Juanpere.

Cap de setmana de 22 - 23, torneig de basquet a Badalona. Qualsevol que hi estigui interessat que es posi amb contacte amb en Roger Juanpere.

Divendres 7 de març, inici dels assaijos.

Diumenge 9 de març, primera actuació.

PARKING
GARATGE
Masip

RENTAT A MA - INTERIORS
TAPISSERIES . MOTORS
MECÀNICA I MANTENIMENT
REVISIONS - PNEUMÀTICS

No tanquem al migdia

RENTAT AUTOMÀTIC DINS I FORA
CANVI D'OLI I FILTRE D'OLI

C/ Alcover, 19 - Tel. 977 34 26 13 - REUS (a 200 m. de Pryca)

SANT FELIU DE LLOBREGAT (12 d'Octubre)

Castellers de Lleida: pilar de 5, 3 de 7, 4 de 7 amb l'agulla, 4 de 7, pilar de 5.

Moixiganguers d'Igualada: dos pilars de 4 (1 descarregat i 1 intent), 4 de 7, 2 de 6, 3 de 7, pilar de 5.

Castellers de Sant Feliu: dos pilars de 4, 4 de 7, 3 de 6 aixecat per sota, 3 de 7, vano de 5.

Xiquets de Reus: pilar de 5, 3 de 7, 2 de 7 carregat, 4 de 7, pilar de 5.

De nou aquesta temporada estrenàvem plaça, al Baix Llobregat, tot i que ja havíem actuat en altres ocasions amb les altres colles de la diada. L'actuació es va fer a la plaça de l'estació després d'una curta cercavila des del centre de la població.

Després de fer els pilars de salutació, que en el nostre cas va ser el de cinc i descarregat sense problemes, vàrem plantar el tres de set, en aquest cas tot i que el castell va ser bastit amb lentitud, però l'estructura va mantenir la forma en tot moment fins a descarregar-se.

El segon castell del dia per a nosaltres va ser el dos de set, tot i que els darrers assajos havien anat força bé, el fet de tirar aquest castell es podia considerar sorpresa, però també cal tenir en compte les ganes que hi havien de fer-lo. En aquesta ocasió el castell va pujar amb confiança i ràpid, de fet es pot dir que fins l'entrada de l'aixecador el castell no es va haver de treballar a fons, en el moment de fer l'aleta el tronc estava força parat, però amb l'enxaneta a l'esquena dels quarts i l'aixecador a la dels dosos, vam patir un sotrac que va trencar el castell, deixant-nos amb la mel als llavis i aquest cop amb sensació de decepció.

Per tancar l'actuació un quatre de set en el qual no es van poder fer més proves de cara al carro gros que estàvem treballant, es va descarregar tot i la postura forçada dels terços, ja que els segons havien quedat massa oberts, malgrat això el castell va ser defensat i no vàrem haver de desmuntar-lo ja que tots, tant petits com grans vàrem treballar per assolir-lo plenament. Un altre pilar de cinc, aquest amb alineació nova enguany que va resultar molt vistós, va servir per donar per tancada l'actuació i passar a un pica-pica amb que ens van obsequiar els Castellers de Sant Feliu com a amfitrions de la diada.

2 de 7 carregat a Sant Feliu

VILANOVA I LA GELTRÚ (19 D'OCTUBRE)

Bordegassos de Vilanova: 3 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb el pilar, pilar de 5.

Xiquets de Reus: 3 de 7, 4 de 7, 4 de 7 amb l'agulla, pilar de 5.

En aquesta ocasió actuàvem a Vilanova amb motiu de la celebració del 30è aniversari de la colla local, els Bordegassos de Vilanova. Per part nostra hi vàrem anar amb la intenció de plantar-hi castells de set pisos i alhora donar un pas més de cara al quatre de vuit.

Llop
MATERIAL CLÍNIC
ELECTROMEDICINA
ORTOPÈDIA
C. Roser, 15
Tel. 977 341 622
43201 REUS

FORN SISTARÉ
Fundat el 1910
c/ Ample, 20, bis
C/ Galanes, 11
Avda. Prat de la Riba, 35
REUS

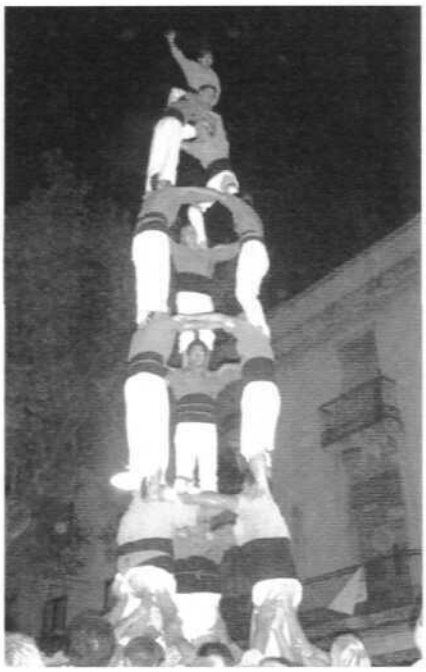

3 de 7 fet a Vilanova i la Geltrú

En primera ronda descarregàvem un tres de set que no va mostrar cap mena de dificultat en el seu bastiment, tot i haver alguna novetat en l'estructura, aquest castell no ens portava cap problema i era l'anomenat castell-escola ja que es fa servir normalment per a donar entrada als castellers amb menys experiència.

La segona ronda va significar un pas endavant en la feina de cara el carro gros, ja que per primer cop a plaça vàrem poder col·locar els quarts, quints i pom de dalt tots plegats, i les sensacions varen ser prou encoratjadores com per seguir treballant l'estructura amb confiança d'assolir finalment l'èxit.

El darrer castell va ser un quatre amb l'agulla que vàrem defensar al límit ja que va quedar molt obert de segons i ia feina de la pinya va ser dura i tenaç per poder obtenir el premi de descarregar el castell, finalment però les cares mostraven satisfacció per haver pogut amb una construcció que se'ns havia posat molt complicat. El pilar de cinc, aquest cop sense problemes va tancar una actuació que donava aquell puntet de moral de cara a la recta final de l'any.

ALCOVER (20 d'octubre)

Castellers de Sant Pere i Sant Pau: 4 de 6, 3 de 6, 2 de 6, 2 pilars de 4.

Xiquets de la Vila d'Alcover: 3 de 6, 2 de 6, 4 de 6, pilar de 5.

Xiquets de Reus: 4 de 7 amb el pilar, 4 de 7 net, 3 de 7, pilar de 5.

Seguíem amb la feina de cara al carro gros i aquest cop ho fèiem amb l'estructura neta, que va mostrar possibilitats d'èxit.

El castell de sortida va ser el quatre amb l'agulla, aquest cop millorat i molt en concordança amb l'estructura feta la tarda abans a Vilanova, aquest cop els segons varen poder mantenir el seu lloc i el castell es va bastir sense dificultats i amb serenor es va desfer el quatre per descarregar àgilment el pilar, aquest castell ens donava peu a plantar en segona ronda el que seria el millor castell de la diada.

En segon lloc, plantàrem el quatre de set net, que era la prova de foc per veure com havia evolucionat l'estructura del carro gros, el castell que va pujar nerviós però sense desfigurar-se es va assentar i asserenar en el moment de col·locar dosos, en aquest moment el tronc va quedar clavat i va permetre que

4 de 7 net descarregat a Alcover

CALÇATS
VIVES
La comoditat als seus peus
Carrer monterols, 20 - Tel. 977 34 12 02
Av. Prat de la Riba, 11 - Tel. 977 31 67 59 - Reus

SEIBE, s. a.
Baby Mar
Plaça Víctor, 6 - 43202 REUS
Tel. 977 32 60 73 - FAX 977 32 64 41
E-mail: seibe@intermoda.net

l'aixecador i l'enxaneta fessin la seva feina amb finor i agilitat, la sortida dels dosos va començar donar pas als gestos i mostres d'alegria pel que significava aquest castell, pel present i futur més immediat de la colla, un cop acabat el castell però tots ens repetíem les mateixes paraules: el castell és a tocar, falta poder treballar-lo dalt de la pinya als assajos.

Per tancar la diada i sense voler forçar la màquina més del compte, es va descarregar un tres de set perfecte, potser una mica obert de segons, però que no va portar cap problema per assolir-lo amb la més absoluta tranquilitat i fermesa. El pilar de cinc en la seva versió lleugera va donar per acabada una actuació que havia de servir per assentar les bases del final de temporada, que a hores d'escriure aquesta crònica es veia amb l'ambició de tenir a l'abast castells de més dificultat.

MANACOR (27 d'octubre)

Al·lots de Manacor: pilar de 4 al balcó, 5 de 7, 4 de 7 amb el pilar, 2 intents de 3 de 7 aixecat per sota, vano de 5.

Castellers de Mallorca: pilar de 4, intent de 5 de 7, 3 de 7 aixecat per sota, intent desmuntat de 4 de 7 amb el pilar, 4 de 7 amb el pilar, intent desmuntat de 3 de 7, pilar de 5.

Xiquets de Reus: pilar de 4, 5 de 7, intent desmuntat de 2 de 7, 4 de 7 net, 4 de 7 amb el pilar, vano de 5.

Per primer cop els Xiquets de Reus, vàrem anar mar enllà per plantar els nostres castells, i ho vàrem fer amb motiu de la celebració de la diada dels Al·lots de Llevant, que és la colla de la

5 de 7 descarregat a Manacor

població de Manacor a l'illa de Mallorca, cal recordar però que en els inicis d'aquesta colla, una delegació dels Xiquets de Reus (bàsicament l'equip de la canalla) va anar a Manacor per ajudar-los, tanmateix un grup d'Al·lots varen ser presents en el concurs on vàrem descarregar el tres de nou (i encara el recorden).

Aquest cop anàvem amb ganes de repetir la millor actuació fins al moment, i tot i que no ho aconseguírem, el resultat va ser positiu sobretot si tenim en compte el magnífic assaig (curt però intens) fet abans de dinar, on vàrem col·locar per primer cop els quints a l'estructura del carro gros.

Vàrem començar l'actuació amb un cercavila que va anar de la seu social dels Al·lots a la plaça de Sa Bassa, on havíem de fer els castells. A mig camí hi vam plantar els pilars de salutació a les autoritats, que en el nostre cas va ser de quatre, després a seguir amb la cercavila i un cop arribats a la plaça el primer castell va ser el cinc de set, tot i que l'estructura del dos va quedar una mica massa prop del tres, això no va suposar més problemes i els pisos de dalt van saber fer la feina amb eficàcia i així consumar el castell de bones maneres, demostrant que també sabem fer els castells quan aquests s'han de defensar.

A continuació vàrem plantar el dos de set, en aquesta ocasió l'estructura es va bastir sense

Comaslaq
pintures
DISTRIBUIDOR:
BARPIMO
FESTO
Av. Països Catalans, 33 - Tel./Fax 977 31 49 83 - Apartat de Correus, 108
43202 REUS

presses, però amb moltes ganes de descarregar-lo, aquest cop el castell va anar molt bé fins que a l'entrada de l'aixecador va patir una forta batzegada, tot i poder parar-la, els dosos van quedar molt tancats, davant d'això el cap de colla va donar ordres de desmuntar-lo ja que era molt difícil que l'enxaneta traspasses amb garanties d'èxit.

El castell triat en la repetició va ser el quatre de set en la versió neta, que a més d'aixecar la moral havia de servir per preparar una mica més el carro gros. L'estructura que era la mateixa del matí (assaig) es va bastir àgilment i ja amb més confiança que la setmana anterior a Alcover, això va fer que el castell pugés més ràpid sense perdre la seva forma, la descarregada del castell va suposar l'esclat de joia dels castellers que ja somiaven amb posar-hi un pis més.

Per tancar l'actuació vàrem plantar el 4 amb l'agulla, en el que tant l'estructura exterior com el pilar es van mostrar ferms i segurs, cal felicitar al baix del pilar que va aguantar-lo tot i patir des de bon començament una mala postura, amb aquest castell vàrem passar a la ronda de pilars que naltros vàrem passar amb bona nota amb un altre vano de cinc. Els pilars varen donar pas a un petit concert de gralles per part dels grallers locals i un sopar conjunt de les tres colles on vàrem poder gaudir de l'amabilitat dels castellers illencs.

RIPOLLET (3 de novembre)

Colla Castellera de Figueres: 3 de 7, 4 de 7, 5 de 6, 2 pilars de 4.

Vailets de Ripollet: 5 de 7, intent de 2 de 7, 3 de 7, 4 de 7 amb l'agulla, 2 pilars de 5.

Xiquets de Reus: 3 de 7, 4 de 7, 4 de 6 amb l'agulla net, pilar de 5.

3 de 7 fet a Ripollet

En la que era la darrera actuació abans de la setmana de la colla i per tant ja a punt de finalitzar l'any, ens presentarem a Ripollet en motiu de la celebració

4 de 7 de germanor

de la diada de la colla dels Vailets (dels quals som padrins), amb els castells encara per decidir, a l'espera de veure els efectius que érem a plaça. L'única cosa segura era que faríem els darrers arrenjaments en el carro gros que teníem tantes ganes de portar a plaça. D'entrada un correcte tres en el que tot i quedar una mica obert vam saber treballar amb

AUTOCARS PLANA

Tot un equip de professionals al seu servei

Excursions 977 54 04 93

l'eficàcia acostumada en aquesta construcció, també hi varen haver alguns canvis pel que fa a l'aliniació tradicional, però això no va significar cap problema per assolir el castell.

El segon castell va ser un quatre de set que tot i anar lligat (els dos últims van ser nets) era un assaig més del castell de vuit, aquest cop sense el pis de segons, la perfecta compenetració del pom de dalt amb els quints, ens va suposar un grau més de moral i de veure el castell somiat més proper.

Per acabar un quatre de sis amb el pilar, que va quedar net i que va ser descarregat amb precisió va tancar juntament amb un bon pilar de cinc la nostra presencia a la població Vallesana.

VIGÍLIA A LA DIADA DE LA COLLA (9 novembre)

Al·lots de Llevant: pilar de 5, 3 de 7, pilar de 5.

Xiquets de Reus: pilar de 5, 4 de 7 net, pilar de 5.

Abans dels pilars de comiat ambdues colles vàrem plantar un 4 de 7 de germanor.

Com a tancament de les ballades de diferents elements del seguici festiu Reusenc, com a cloenda dels actes del 20è aniversari de la colla, vàrem aixecar castells fet que ens va servir per donar els darrers tocs als castells de l'endemà.

Per començar i com a forma de cridar l'atenció del públic bastírem el pilar de 5 de salutació, a continuació l'equip tècnic va creure convenient repetir el quatre de set net, en aquest cas el castell tot i no anar tant fi com el descarregat a Alcover, es va poder treballar en tot moment, i va donar la seguretat què seria possible afrontar el carro gros en l'actuació posterior, de fet en acabar-se el castell els aplaudiments que ens dedicarem van ser una mostra més de les ganes que hi havien de fer el castell de vuit.

4 de 7 net realitzat a Reus

A continuació es va bastir un tipus de castell no gaire vist, com el quatre de set de germanor, amb dues rengles de cada colla, els dosos dels Manacorins i l'aixecador i enxaneta nostres, també la pinya era formada per fileres de cada color, d'aquesta forma agraíem a la colla dels Al·lots de Llevant la seva presència a Reus, i la meravellosa acollida que ens van oferir en el nostre viatge a ses illes.

Amb el pilar de 5 de comiat vàrem donar pas als Diables de Reus que ens van obsequiar amb les carretillades a que ens tenen acostumats, per tancar amb força soroll els actes del 20è aniversari de la colla. Encara però, ens tornarem a enfaixar per fer la darrera prova de 4 de 8, en aquest cas dins el pati d'assaig, on posarem els dosos de manera satisfactòria.

DIADA DE LA COLLA (10 de novembre)

Castellers de Badalona: 3 de 7, 4 de 6 amb l'agulla, 5 de 6, pilar de 5.

P U B

Passeig Mata, 38 REUS

Bolos

Al·lots de Llevant: 3 de 7, 4 de 7, 4 de 7 amb l'agulla, pilar de 5.

Xiquets de Reus: 5 de 7, 2 intents desmuntats de 4 de 8, 4 de 7 amb l'agulla, 4 de 8, 3 pilars de 5 (1 quedà en intent).

Va costar però per fi el carro gros va tornar a formar part del palmarès de la colla, convertint-se per alguns de nosaltres en el primer castell de vuit i per la resta de la colla en una fita que feia massa temps esperàvem.

La construcció amb la què vàrem obrir plaça va ser el cinc de set, aquest cop el castell va pujar amb convicció per part de tots, sense haver de donar-ho tot va ser descarregat, el castell en tot moment va mantenir les mides i això va facilitar molt les coses als poms de dalt per poder fer la seva feina còmodament.

En segon lloc, el que era l'objectiu principal de la diada, plantàvem després de tres anys, el peu del quatre de vuit, aquest cop la pujada dels segons i terços va ser tranquil·la i sense gaires retocs van donar per bona la mida, d'aquest manera el castell es va anar bastint a bon ritme, l'entrada dels dosos però va significar també que el pis de terços s'obrís en excés, això va fer que el cap de colla ordenés baixar a la canalla i per tant desmuntar el castell. No passava res, a continuació vàrem tornar a muntar la pinya per donar suport a l'estructura, altre cop segons i terços donen el vist-i-plau a la mida, i a la veu de quarts amunt, tornà a refilar la gralla, amb els quints col·locats el castell continuava amb bones mides, i l'entrada dels dosos encara l'assentà més, en aquest punt però l'enxaneta no ho veu clar del tot i decideix baixar, tot i el desencís que es va produir, encara estàvem més convençuts que el castell era al nostre abast.

El segon castell va ser però el quatre amb l'agulla, que aquest cop i sense pressió de cap mena, ja que encara teníem al pensament el castell de vuit, el tronc va anar bastint-se sense cap complicació, tanmateix en el moment de deixar sol el pilar, aquest és va treballar sense problemes per descarregar un castell que hem sovintejat durant tot l'any amb força encert.

Ja en la tanda de repetició, vàrem tornar a insistir en el castell de vuit, en ser conscients què era la darrera oportunitat de fer el castell de l'any, tothom va posar-hi -més, si cal- tots el sentits en el castell, amb segons en el seu lloc i desprès d'alguna modificació de posició, s'enfilen els terços, s'agafen, es miren i...les paraules màgiques que sonen !estem bé ¡ doncs bé, quarts amunt, quints dalt, dosos amb finura, i aquest cop tant aixecador com enxaneta

5 de 7 descarregat per la Diada

ho veuen clar i bé, i ja el tenim el castell carregat, però encara falta una mica per acabar-lo, es desfà el pom de dalt, baixen quints -les primeres abraçades- i amb la sortida de terços ja ens hi unim tots a la celebració, ja el tenim ü el castell és nostre!! començava la festa, i amb ella el convenciment de què la fe i l'esforç poden vèncer tots els obstacles.

Per tancar la diada, ens proposàvem descarregar tres pilars de cinc simultanis, encara que un d'ells quedés en intent, la festa es va prorrogar i amb l'arribada al local i les imatges de la diada encara van donar més impuls a tantes i tantes ganes com teníem de celebrar-ho.

SAME
LAMBORGHINI
AGRIA
TORO
MAKATO
ECHO

TRACTONIN, S.L.
Maquinària Agrícola i Jardineria

REMOLQUE
CISTERNAS PURIN
GRADAS DE DISCO
ARADOS
CULTIVADORES

Dr. Domènech, 12 - Tel. 977 31 38 62 - Fax 977 32 05 18 - 43203 REUS

Bolos

4 de 7 amb el pilar fet a la Diada de la Colla

LA VEU DEL CASTELLER

Aquest cop hem preferit donar la veu als protagonistes, perquè cadascú ens expliques com va viure el carro gros.

Roger Gil (agulla): No hi ha paraules, és el resultat de molta feina desprès de molt de temps, molta lluita pels què anàvem als assajos, i gràcies a molts que han retornat, i un moment per recordar molt de temps.

Abans he sentit algú que deia que comença la tercera època dels Xiquets de Reus i trobo que és molt encertat, jo crec que si, ara només podem anar més endavant, consolidar aquest quatre de vuit, sobretot, sobretot, sobretot, pencar molt amb el dos de set, perquè això és el que ens obrirà les portes d'altres castells l'any que ve, i apretar, apretar, apretar.

Xavi Garzón (terç): Home, el primer que hem fet, almenys entre terços i quarts, l'he vist una mica desquadrats, trobo bé que el cap de colla l'hagi tirat avall -el primer intent- i els altres dos sobretot el segon, molt ben quadrat, ja l'hi hem pres la mida, tant a segons com a terços ja...estic content en aquest aspecte perquè tant en el segon com en el tercer ho hem quadrat molt bé, i després a mesura que ha anat evolucionant el castell no s'ha obert, s'ha aguantat la mida, s'ha treballat molt bé segons, terços, quarts i no cal dir doncs que per a dalt han fet una feina impressionant, molt content.

Sónia Parra (quart): He vist molt bones sensacions, el que passa és què m'hagués agradat molt més descarregar el segon- que estava perfecte- però bé la sensació...doncs és clar... l'últim quatre de vuit anava a quints i en aquest he anat a quarts -que és un altre món- saps que has d'estar per la feina -és un pis menys- i has de treballar molt més. Molt bé, però el que passa és que jo en principi he de reconèixer que aquest quatre també és d'una altra persona, ja que l'ha treballat igual que jo, també va per ella -que ja sap qui és- i doncs bé ... endavant.

Cori Tàrrech (crossa): Doncs bé, després del 99 -va ser l'últim que vam descarregar- i ja era hora, després de l'esforç hem pogut conseguir-ho i espero que a partir d'aquí l'any que ve, fem el quatre de vuit i el dos de vuit -si pot ser-.

Jonathan Sòria (aixecador): El castell m'ha anat bé, se m'escapava el peu, però he pogut aguantar-ho i l'hem fet. El castell estava bé i m'ha agradat molt fer-ho, l'any que ve el tronarem a fer.

Rafa Llamas (terç): Aquest quatre ha significat moltíssimes coses, perquè el camí fins arribar aquí, no només aquesta temporada sinó de tots els anys ha estat duríssim i la colla s'ha mantingut i hem tirat endavant, hem demostrat que de veritat volem ser colla de vuit i som colla de vuit. Realment avui ha estat un dia molt especial per a tots, no ens hem rendit i hem descarregat el quatre de vuit perquè hem treballat com a colla, que potser feia molts anys que no és treballava com a tal, però si treballem com a colla els pròxims anys aquesta és la primera pedra d'un tercer cicle, que pot ser molt bo, tant de bo sigui així.

ENTRI

TOT TEXANS

Raval Robuster, 21 - Tel. 977 34 39 06

Per la compra de pantalons blancs descompte del 15% als castellers de la colla.

Bolos

El viatge a Manacor

El cap de setmana del 27 i 28 d'octubre, els Xiquets de Reus eren convidats pels Al·lots de Llevant a fer castells a la vila de Manacor, ciutat de més de 30.000 habitants emplaçada a l'illa de Mallorca, molt a prop de les tant i tant turístiques Coves del Drach.

Cap a quarts d'onze de la nit del 26 d'octubre passat, uns 100 efectius de la nostra colla es disposen a embarcar al port de Barcelona amb destinació Illes Balears . La nit al vaixell va resultar relativament curta, sempre tenint en compte com dosifiqués cadascú les hores de viatge, la canalla per exemple féia servir estratègies de reconeixement del terreny, corrent de proa a popa pels passadissos examinant tots i cadascun dels forats del vaixell, d'altres improvitzaven jocs de butifarra al bar. Al bell mig de la Mediterrànea vam poder gaudir dels desenfadats balls que els més petits de la colla van oferir-nos a la disco del buc, ja entrada la matinada i veient que la disco tancava alguns van optar per anar a dormir, els més agosarats van concórrer a un "rave" que la nostra amiga Pepi altrament anomenada "Serafina" va organitzar a les terraces de popa , aquest va gaudir de gran èxit de participació, en qüestió de minuts i per raons alienes a la organització, el "rave" va haver de ser traslladat a proa per ordre d'un espontani uniformat per tots conegut com el Sr. del walky-talky, que molt amablement va convidar-nos a fer una cercavila popa-proa que va acabar amenitzant la vetllada al capità del vaixell.

A les sis del matí el buc amarrava al port de Palma de Mallorca, encara ens restaria més o menys una hora d'autocar per arribar a Manacor. Un cop a la vila, primerament vàrem deixar les motxilles al poliesportiu Miquel Àngel Nadal, espai que els Al·lots havien habilitat per tal d'allotjar-nos, ja organitzats vam anar a esmorzar mentre els Al·lots ultimaven preparatius d'una gimcana per a menuts i no tant menuts d'abdues colles que tindria lloc al cor de la ciutat. Amb l'estómac paint les primeres ensaimades que molts van anar procurar-se passejaríem pels carrers i carrerons que traspuen la història de la ciutat de Manacor, passant pel local dels Al·lots, el mercat d'artesans...fins arribar a la plaça de la catedral, espai en el que va transcórrer l'entretinguda gimcana que ens ajudà a anar fent gana per anar a dinar.

El pati d'una escola de Manacor i algun que altre al·lot, van resultar ser testimonis d'un improvitzat assaig de carro gros per part dels Xiquets, aquest vindria a ser l'esbós del que a curt plaç aconseguiríem, doncs vam plantar en aquest pati una ferma estructura fins a quints. Satisfets i famèlics pel viatge vam disposar-nos a dinar al menjador de l'esmentada escola. Havent dinat i migdiada a la butxaca arribà l'hora d'enfaixar-nos i dirigir-nos cap al local dels Al·lots, punt de partida de la cercavila de la diada. Assetjats per les mirades curioses d'una munnió d'avis que prenien la fresca asseguts vora la porta d'un Casal de juvilats, ubicat al mateix carrer que el local dels castellers de la vila vàrem emprendre la marxa cap a la plaça de Sa Bassa, lloc on tindria cabuda l'actuació que anteriorment l'Enric us ha exposat amb detall.

Donada per closa la llarga però agermanada actuació amb els Castellers de Mallorca i els Al·lots de Llevant, aquests últims ens van convidar a acompanyar-los a acabar de celebrar tots junts la seva diada al local, fet que molts van consumar mentre d'altres preferien ser els primers a passar per la dutxa abans d'anar a sopar.

Els porxos del mateix col·legi que ens havia acollit per dinar, ens aplegava ara en un sopar de germanor a les diferents colles participants, en un ambient alegre i distès en el que les ampolles de cava anaven que volaven, els presidents de les colles van tenir un intercanvi d'agraiments tot donant un toc d'emotivitat a l'agradable vetllada.

Arribats a aquest punt, molts acusaven el viatge en els seus rostres i van procedir a anar a dormir, d'altres tot i l'esgotament van preferir "estripar"el cap de setmana, hi havia opcions per a tothom, els uns es distribuïen en cotxes particulars per anar de festa a Portocristo, indret costaner a pocs quilòmetres de la ciutat que freqüenta el jovent de Manacor i rodalies. D'altres preferien tantejar el terreny de la pròpia ciutat o muntar-se la festa a prop del poliesportiu de manera que un atac letal de son no els representés cap trasbals. Tant els primers com els segons es posaven a dormir gairebé alhora, a tal i quina hora!, anaven fent cap al poliesportiu els uns mitjançant el bus nit, d'altres en cotxe particular, uns quants peu i algun que altre en taxi (per manca de metro).

L'endemà de bon matí i després d'esmorzar, va tenir lloc al pati de l'escola un torneig de futbol protagonitzat per grans i petits, per tal de matar el temps mentre esperàvem l'hora en que

(Continua a la pàgina 14)

Les fotografies de l'any

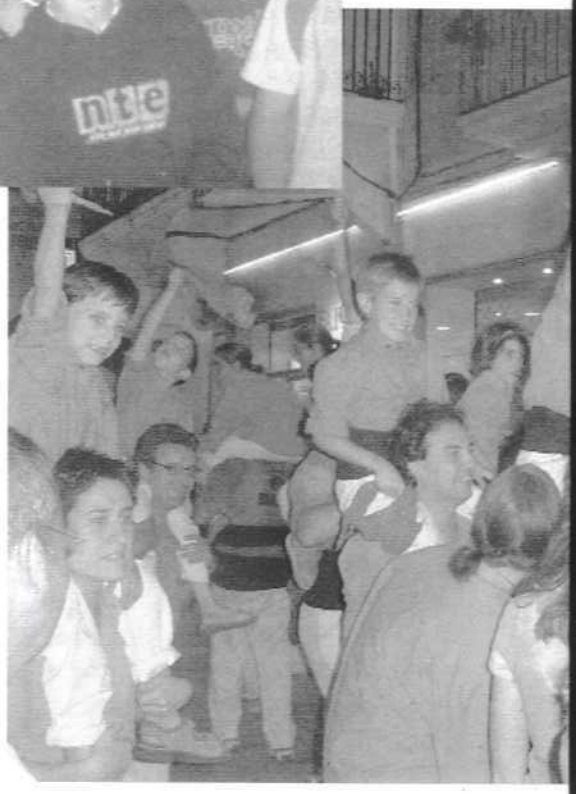

Les fotografies de l'any

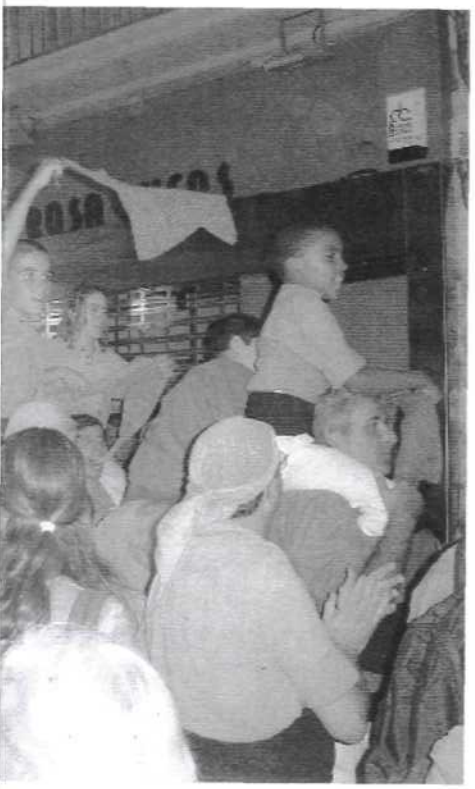

Bolos

(ve de la pàgina 11)

els autobusos ens recollirien per anar a dinar al mirador de Sant Antoni, un indret encrespat, molt i molt alt des del qual vam tenir l'oportunitat d'observar el relleu de l'illa de Mallorca al complet. Després de dinar els que van voler van anar a visitar l'ermita de St.Antoni, d'altres van dedicar el seu temps de lleure a esvalotar amb gran habilitat un galliner pròxim a l'ermita, quan allò va començar a semblar un concert del Liceu els esvalotadors van retirar lleugers cap als autocars, abans però d'abandonar aquell parador vam immortalitzar el moment amb una foto de germanor. El cap de setmana ens volava de les mans, s'acostava l'hora de retornar cap a casa, malgrat tot prèviament visitaríem la badia de Palma, a contrarellotge vam contemplar l'exhuberant catedral de Mallorca i vam recórrer els carrers de la capital mentre afloraven atacs compulsius de compres de souvenirs, ensaimades i sobrassada... arribant a esgotar existències en determinats establiments.

A les set de la tarda tocades, els autobusos ens conduien cap a l'aeroport de Palma, l'intens cap de setmana arribava a la seva fi, dos vols cap a Barcelona ens esperaven per tal de retornar-nos cap a casa, un a quarts de nou del vespre l'altre a les deu de la nit. Dalt de l'avió i de tornada es continuava respirant un molt bon ambient de colla, encara no havíem tocat terra ja començàvem a recordar i explicar les anècdotes viscudes aquell entranyable cap de setmana.

Vanessa Cervera

Història

En el darrer capítol de relats de la nostra història, hem conversat amb algunes de les persones que varen estar al capdavant de la colla entre els anys 1997 i 2001, tancant d'aquesta manera el quart quinquenni de la història de l'entitat.

Les persones que han estat al capdavant de la colla en aquest període són les següents: Josep Pàmies, Josep Sabaté, Roger Juanpere, David Llambrich, Enric Puyuelo i Antoni Cano.

En aquest període de temps, el més recent i per tant de més record per a tots nosaltres, es produeixen fets que afecten al desenvolupament de l'entitat, aquests fets fan que el nivell casteller baixi de manera accelerada, de forma que passem de fer castells de vuit amb una certa regularitat i confiança, a patir dificultats per tal de fer-ne de set pisos, és lògic doncs, que la memòria dels entrevistats els porti a analitzar sota el seu punt de vista, quines van ser les circumstàncies que ens van portar a patir aquesta davallada.

L'any 1997, tot i repetir el nivell de castells de vuit amb regularitat i estar a les portes del tres de nou, ja es comença a veure que el fil d'aquests castells s'està tibant, ja que tota la temporada la passem amb uns mínims de canalla, bastim castells de vuit sense recanvis, les estructures però estan molt treballades i això ens permet de fer-los sense entrebancs. Aquest fet porta a què l'any següent ja no es pugui portar el mateix ritme de castells, ja que els troncs dels anys anteriors no es poden repetir, degut a les baixes que es comencen a produir. En aquests dos anys també es troben a faltar les adhesions necessàries per continuar amb els castells folrats, així tot el gruix de gent que s'acosta a la colla amb les diferents campanyes de captació (FES FESTA FES-TE XIQUET i FEM-LA DE 9) en la seva gran majoria no és fidelitza a la colla, ni tant sols per les grans diades.

Una de les causes del perquè s'arriba a aquesta situació -que s'agreuja en els dos anys posteriors- la trobem en un creixement molt ràpid des de l'assoliment del tres de vuit fins al castell de nou i del cinc de vuit, un creixement que no ens va permetre la consolidació de més castellers per totes i cada una de les diferents parts de què es forma un castell. També s'apunta el cansament de molts castellers que havien estat fundadors i que amb el pas dels anys i de les circumstancies perden la motivació, motivació que fins llavors havien tingut per fer castells.

En aquest període es fan intents per tal d'obrir la colla a la resta de la societat, primer de Reus i després de la comarca, ja que hi han indicis de què des de fora som vistos de forma simpàtica per la resta del mon cultural de la ciutat, però alhora som vistos com una entitat tancada en nosaltres mateixos. Així doncs es fan contactes amb el Consell Comarcal del Baix Camp per poder fer activitats i donar-nos a conèixer a tothom. També en aquests anys es programen concerts musicals, gimcanes pels carrers del centre per la mainada, diverses exposicions, i es deixa el nostre local per activitats d'altres entitats i col·lectius. També a partir d'una iniciativa de la colla és fa l'any 1998 la primera Fira d'Entitats de Reus, on totes les entitats de caire cultural de la ciutat vàrem poder mostrar les activitats que realitzava a la resta dels ciutadans.

En els darrers anys es produeix un canvi quasi total de les estructures, de manera que

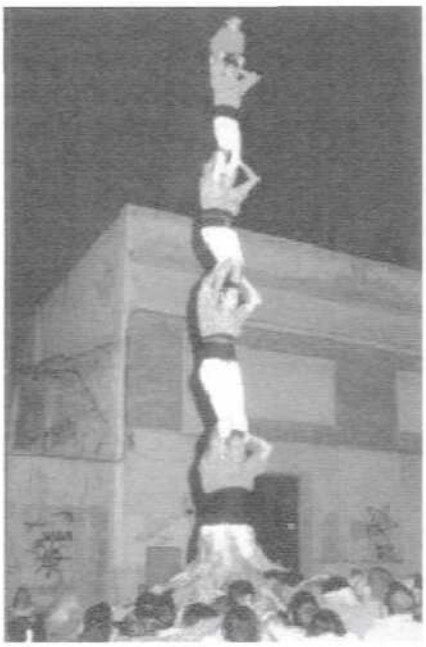

El pilar de 6 carregat

les alineacions dels darrers temps no tenen gaires castellers en comú amb les dels anys anteriors, això ve donat per les circumstàncies que hem explicat però també per la voluntat i la determinació de treballar amb una base més amplia, també cal ressenyar la capacitat de inventar-nos castellers (sobretot de canalla) en les circumstancies més negatives per tal de poder afrontar els castells amb suficients garanties. Aquest fet - que no és nou d'aquest período- viu diversos moments de treballs intensos per poder preparar enxanetes i aixecadors en temps rècord. De fet sí bé mai ens hem caracteritzat per tenir massa canalla, si que ho hem fet per saber preparar-ne de nova en cas de necessitat.

Entre els anys 1997 i 2001, plantem castells en algunes poblacions de fora de Catalunya, així l'abril del 97 vàrem anar a Alacant amb motiu de la fira de turisme en representació de la Diputació, en terres Alacantines vàrem plantar castells de set amb el quatre amb l'agulla com a castell més destacat. Aquest mateix any, al mes d'octubre vàrem tornar a trepitjar terres valencianes al aixecar els nostres castells en el marc de les festes de Moros i Cristians de La Pobla Llarga, en aquest indret férem castells de set també amb el quatre amb el pilar com a castell destacat, es a partir d'aquesta sortida que la tonada de "Paquito el chocolatero" a més de ser la marxa dels Moros, esdevé una tonada que no pot faltar en cap de les nostres celebracions. El juliol del 2000 visitarem Bergerac (França) on vàrem actuar en diferents places i esglésies de la població en el marc de les jornades musicals que celebren cada dos anys. Hi bastirem castells de sis i com a castells destacats els pilars de 5, un d'ells aixecat per sota, a conseqüència dels contactes fets amb els músics de la banda d'Albalat de la Ribera poc després, al mes d'agost, vàrem desplaçar-nos a la població Valenciana on vam poder fer el tres de set i castells de sis. L'any 2001 les sortides van ser a Burgos amb castells de sis pisos i a Algemesí on plantarem la clàssica de set i vàrem poder xalar amb les construccions de les dues Muixerangues locals. A Catalunya cal destacar a l'agost del 98 la sortida a Llorenç del Penedès, plaça de bon caliu casteller on bastirem els 3 de 8, 2 de 7 i carregàrem el carro gros.

Com a construccions més destacades d'aquesta època cal destacar que l'any 97 mantenim les construccions com els 3 de 8 i 2 de 8 amb folre, i un intent de 3 de 9 folrat, l'any 98 plantem els darrers 3 de 8 i 2 de 8 amb folre, i com a novetat carreguem l'únic pilar de 6 del nostre historial, l'espadat el fem en la diada de l'11 de setembre al carrer Salvador Espriu, que feia molt poc havia estat urbanitzat. L'any 99 mantenim encara els 2 de 7 i 4 de 8, tot i que el carro gros només el podem fer en una ocasió tot i fer-ne diferents intents desmuntats, també fem un intent de 2 de 8 folrat que no arribà a bon port. Ja l'any 2000 els màxims castells assolits son els 5 de 7 i 4 de 7 amb el pilar al mig, en el que suposa el punt més baix de la crisi. L'any 2001 recuperem el 2 de 7, mantenint i refermant els castells de l'any anterior.

LA HISTÒRIA DELS CASTELLS

La renaixença castellera (1926-1950).

-Segons Xavier Brotons: "Es coneix amb el nom de renaixença castellera el període de la història dels castells en què s'aprecia una recuperació tant pel que fa al nivell de les construccions com al grau d'activitat de les colles".

-Segons Món Casteller I: "... concretament cal tenir present el 5 de juny del 1925, en què fou bastit un primer castell d'esperança que no tardaria a ésser realitat. Sorgia la Colla Vella dels Xiquets de Tarragona."

-Segons Mon Casteller I: "... presentació de la colla vendrellenca de castellers, per la fira del 1926, en un ambient que Emili Miró ha descrit com -amarat de joia i de felicitat-"

- Segons Xavier Brotons: "Per la festa major del Vendrell, el dia de Santa Anna, actuen tres colles de la localitat: els Nens del Vendrell...; la colla dels Caneles ...; la dels Mirons..."

-Segons Francesc Blasi: "... Fins l'any 1930 no renaix l'afició per als castells d'envergadura, provant el quatre de vuit, que per molt temps quedà com a proesa castellera més atrevida, així com també el dos de set, que, al nostre entendre, és més difícil que aquell, i el pilar de sis "

- Segons Mon Casteller I: "El 1932 és de forta embranzida castellera. Aquest any, les il·lusions ja no seran modestes, i les colles enfilaran ja cap el cobejat quatre de vuit, ambició suprema de tots els castellers."

-Segons Món Casteller I: "Una gran gentada diu -El Baix Penedès- acudí diumenge a la veïna vila de l'Arboç per presenciar els castells de les colles vallenques, ja que es deia que aquestes aixecarien el castell de vuit, com així ho féu la "Colla Vella"; aconseguiren fer-lo, si bé el castell caigué de seguida després d'haver fet l'aleta, i fou molt ovacionada. ... pocs dies després la "Colla Nova" és la que el descarrega per primera vegada a Vilafranca".

-Segons Xavier Brotons:"... el 28 d'agost de 1932 la Colla Vella dels Xiquets de Valls assolia a l'Arboç del Penedès el primer quatre de vuit carregat de la renaixença i descarregava el primer dos de set d'aquest període. I un any després, el 30 d'agost de 1933, la Colla Nova de Valls aconseguia a Vilafranca el primer quatre de vuit descarregat de la renaixença, ...".

-Segons Francesc Blasi: "L'any 1932 a Tarragona, per les festes de Santa Tecla instituí la celebració anual d'un concurs de castells a la plaça de braus, havent-se repetit l'any següent".

- Segons Francesc Blasi: "Setembre del 1934.- El dia 4 d'aquest mes, la Colla Nova de Barrufet assistí a la festa major de Torredembarra, com gairebé cada any, i després d'haver aixecat el quatre de vuit amb un èxit esclatant, provaren de fer el tres de vuit, carregat amb destresa i habilitat..."

-Segons Xavier Brotons i Joan Beumala:"... el primer període de la renaixença -que abraça fins a la Guerra Civil- es representatiu per la recuperació dels castells de vuit, empresa que van liderar les colles vallenques esperonades per la competència amb vendrellencs i tarragonins".

-Segons Xavier Brotons: "Acabada la guerra ... , a Valls es constitueix una única colla que pren el nom de Xiquets de Valls; al Vendrell, les diferents colles s'uneixen sota el nom de Nens del Vendrell, mentre que a Tarragona passa el mateix amb una única colla, la dels Xiquets de Tarragona".

- Segons Francesc Blasi: "Durant l'any 1939 fins a mitjan any 1947, les exhibicions castelleres a Valls es feren a la plaça dels Màrtirs (Pati), on provisionalment havien estat traslladades les oficines de l'Ajuntament, mentre es feia les obres necessàries per habilitar l'antiga casa de la plaça del Blat,..."

-Segons Món Casteller I (que transcriu un article signat amb pseudònim per Joan del Pati):"... De manera semblant, nosaltres creuríem que els castells són una manifestació popular, que es mereixeria d'arribar a obtenir aquesta condició general, que ja ha assolit la sardana ... els castells constitueixen una manifestació esportiva, que no dubtaríem a qualificar d'olímpica, creiem que podrien esdevenir una mostra de valor internacional".

Totes aquestes dades han estat extretes dels llibres:

Brotons, Xavier; Beumala, Joan. **Castellers.** Barcelona 1997, editorial Columna

Brotons, Xavier. **Castells i Castellers.** Barcelona 1995, editorial Lynx

Varis autors. **Món Casteller.** Barcelona 1981, editorial Rafael Dalmau.

Blasi i Espinosa, Francesc; **Els Castells dels Xiquets de Valls.** Valls 1997 editorial Cossetània.

F.Xavier Garzon i Setó

El Racó de la Canalla

Sortida al Port Aventura

Vam quedar de bon matí a la Plaça de les Oques i en arribar, a lloc, vam comprar les entrades i després ens vam dividir en grups; els més grans anaven sols i els més petits van anar acompanyats d'alguns monitors.

Vam passar un dia molt divertit pujant a les atraccions i coneixent diversos llocs de Port Aventura. Primer, vàrem començar per la Polinèsia, i a més d'un li van caure els ulls al terra de veient com les Polinèsies remenaven el cul. Després vam voler pujar al Sea Odissey, però després de fer cua, no ens deixaven entrar perquè el Pedrito s'estava menjant un xupa-xup... Quan ja ens vam cansar de la Polinèsia, vam anar cap a la Xina, on vàrem pujar al Dragon Khan amb por de perdre el Javi per alguna escletxa. Al sortir, vam dirigir-nos a la font parlant (té gràcia l'invent, perquè consisteix en una font molt mona que et parla quan passes per davant, al començament et cau simpàtica i t'hi acostes, però quan estàs a dos passes, en sec, xof! Ja estàs xop...). Vam anar cap a mèxic deixant pel camí un petit riuet i vam pujar al Tren de la Mina (per allò típic de "pugem, que així ja sortirem secs i podrem anar a dinar").

Havíem quedat cap a 2/4 de dues al Jeremia's Food per dinar tots junts, però abans, vam esperar que arribessin el Jordi Perelló, l'Oriol i el Roger de Reus. Com sempre, no tothom va ser-hi a l'hora (es nota que n'hi ha que fa anys que són castellers). Vam dinar, encara que a alguns nens gairebé se'ls va fer l'hora de berenar. Després de dinar, vam anar als búfals a digerir la pizza (encara que a alguns se'ls va indigestar...) on buscàvem tots plegats alguna víctima amb qui xocar. Els més petits que no podien pujar als búfals, s'esperaven a la porta, cadascú com volia, el Josep Maria per exemple s'esperava seient damunt de la brossa.

Foto de família a Port **Aventura**

A la tarda, ens vam tornar a dividir en grups, i vam quedar cap allà a les sis per anar tirant cap a la porta de sortida. Vam anar a l'estampida, la veritat és que vam fer bastanta cua, però va valdré la pena. Després vam tornar a anar a Mèxic i ens vam trobar amb un d'aquells espectacles que fan al mig del parc. Era d'una família mexicana que estava buscant un marit per a la seva filla i agafaven algú del públic, li feien posar-se un barret i fer alguna cosa i deprés se l'emportaven. Déu n'hi dó com vam arribar a riure. El Roger no parava de fer fotos per tot arreu. Vam tornar al Far West i vam pujar unes quantes vegades als Ràpids. Vam acabar tots amb el cul moll, semblava que ens haguéssim pixat. Després vam quedar tots junts i vam anar tirant cap a la sortida. Abans de marxar ens vam fer una foto de grup i després en vam fer una altra amb dos pilars de tres.

Vam esperar el bus ja fora del parc i ens vam estirar a la gespa fins que ens va recollir. Quan vam arribar a Reus ja era fosc i tots estàvem cansadíssims, alguns encara anaven mullats, així que cadascú se'n va anar cap a casa seva amb un bon record de tot el dia.

Mireia Sopasens i Elisabeth Ossó

cebado
PERRUQUERIES
PERRUQUERIA I BELLESA
C. Ample, 15 - Tel. 977-311069 43202 REUS

INSTAL·LACIONS CALEFACCIÓ, GAS
FONTANERIA, ELECTRICITAT
AIRE CONDICIONAT FRED I CALOR
TREBALLS EN VERTICAL
C.G
CLIMA GAS 2001
JORDI GIL SAYAGO
Tel. 696 463 988

CASTELLS DE VUIT...

Quan em proposaren de fer un escrit per a la nostra revista, vaig pensar què podria dir-vos a tots els castellers que ja fa tants anys "sueu la camisa". Realment ben poc, encara que des de la meva experiència puc aportar-vos fets i reflexions....

Vaig a entrar a formar part del món casteller en el moment que aquest vivia el seu últim "BOOM". Quatre colles (CASTELLERS DE BARCELONA, XIQUETS DE TARRAGONA, CASTELLERS DE TERRASSA **I XIQUETS DE REUS)** dominàvem amplement l'espai dels castells de vuit. Això ens permetia pensar en construccions més grans. Algunes colles de nou començaven a plantejar-se castells que fins feia poc s'havien catalogat d'impossibles. Semblava, com si de sobte tot hagués canviat; era com si els castells haguessin perdut dificultat i els castellers fóssim diferents.

Dins d'aquest context els "nouvinguts" a la Colla rebiem recomanacions i teories castelleres de tota mena. La més repetida, era que els **castells de vuit** són realment difícils de fer i més difícils de consolidar. Això ho procurava entendre, però no m'ho acabava de creure. Heu de pensar que en la meva primera diada castellera de "Sant Pere" amb la camisa avellana, vàrem descarregar el 2 de 7, i el 4 de 8, i partir d'aquí per a mí els castells de vuit eren una forma habitual de sortir a plaça. Al final de la meva segona temporada ja ens plantejàvem el 3 de 9. Per tant, em resistia a assumir els consells rebuts i intentava demostrar-me que sabia valorar els castells de vuit. Peròha passat el temps ara veig que realment no fou del tot així.

Hem tingut que perdre els castells de vuit per tal d'adonar-me de la dificultat i l'esforç que suposa tornar-los a recuperar, especialment si has de tornar a començar amb una estructura quasi bé nova que pocs o ben pocs castells de vuit ha fet.

No cal que us expliqui com han estat aquets llargs tres anys sense castells de vuit i tampoc quines són les emocions oblidades que afloraren en descarregar l'últim "quatre de vuit". Però és ara que tal vegada tornarem a treure el cap per aquests móns castellers, que ens hauríem de plantejar què fer a partir d'ara. Per mí, mantenir el 2 de 7 i el 4 de 8 és vital per una colla . No tant sols per les places que s'obren, sinó perquè també quan et planteges aquests castells l'assaig agafa un altra caire i pren volada.

Pel cap de colla entenc ha de ser molt dur veure com un divendres rera l'altre no té gent per a lligar cap castell i per a la gent de la pinya -habitual als assatjos- estar-se tota l'estona braços enlaire....déu ni dó!

Sóc del parer que aquesta temporada hem fet un pas molt important, però només un pas ens resta molt camí per a consolidar els castells de vuit. I per a fer-ho no entenc només descarregant uns quants castells de vuit per temporada, sinó que a més de fer-ho, poc a poc es vagin incorporant rotacions dins les estructures. Tal vegada em direu que això és el que tothom voldria i que no és objectiu fàcil d'assolir, però és que si no fós així, els castells de vuit -per mi- no tindrien l'importància que tenen.

Martí Pàmies i Solà

Tornem a començar, la fem de nou.

No sé perquè, com instintivament, tot just descarregat el quatre de vuit aquell 10 de novembre vaig córrer cap enfora del cercle màgic que formava la nostra colla. Les abraçades, els crits, els faria després; però, primer gaudiria de l'espectacle que es desfermava en aquells moments, situat a uns metres, en solitari, no al mig de la pinya.

Ara, quan escric aquestes ratlles, dies després d'aquella mirada a distància, he tornat al lloc privilegiat per evocar en veu alta què vaig pensar llavors i per què em vaig distanciar de l'eufòria.

Vaig pensar que havíem tingut sort, molta sort. Perquè al darrer dia, a l'últim intent, en temps afegit no es descarreguen castells que tems si no tens sort, la sort dels guanyadors. Un sap, però, que la sort mai pot ser una bona explicació dels èxits, com no ho són tampoc altres factors semblants que no està a les teves mans controlar-los. Has de creure, per tant, que si has tingut èxit és perquè l'has buscat amb ganes, l'has fet inevitable. M'ho crec això que aquesta temporada esdevenia impossible que la sort no acompanyés als Xiquets de Reus, ni que fos a darrera hora, perquè la colla l'ha sabut anar a trobar, a assegurar.

Però, per què enguany sí? És que s'ha treballat i assajat enguany més i millor que la temporada anterior, per exemple? Què ha canviat ara perquè ens anés millor, si és que ha canviat alguna cosa? Segons com es miri, és cert que poques coses decisives han canviat en relació amb la temporada anterior si es pensa en la dedicació i l'exemple dels que van al davant, en el bon treball dels castellers i castelleres de l'estructura i pinya, en el nombre d'actuacions i de gent que hi assisteix, en les formes d'assajar, en els coneixements tècnics... Tot això ho tenim de fa alguns temps, és correcte, mantingut, consolidat. Caldria pensar, llavors, que ha hagut alguna cosa més que tot això, a la qual es podria atribuir bona part dels guanys.

Opinió

Jo ho atribueixo al fet que aquesta temporada ens hem canviat una mica més com a grup humà, som altres, s'ha fet més evident el relleu generacional de la colla -amb tot el que això significa quant a idees i accions-, com si l'haguéssim fet de nou. No tant perquè hagi entrat o sortit molta gent -benvingudes les incorporacions!-, no tant perquè les persones que formen la colla hagin canviat en la seva manera de ser i pensar, que a molts ens sembla que seguim igual, al mateix lloc casteller, sinó per determinades característiques com a grup social i humà, d'entre les quals vull remarcar dues.

Una, que enguany hem tingut molta més confiança en les nostres possibilitats i hem sabut resistir molt pacientment els desànims, sobrevinguts, per exemple, quan no es descarregava el 2/7, un castell a l'abast, quan semblava que enguany tampoc arribaries més lluny. Aquest *estat d'ànim* general, aquesta visió positiva del futur immediat crec que està a la base, per exemple, de que seguís anant molta gent a les sortides darreres, de que se sentís ben acollida la gent nova, de que els objectius plantejats fossin ben assumits com a objectius de tothom, de que es toleressin indecisions a l'hora de conduir el dia a dia de la colla. Els Xiquets de Reus, gent optimista, ja era hora!

Altra, que enguany s'ha consolidat una manera de ser i estar a la colla, que m'agrada i que veig eficaç. Penso que ha hagut una cessió i alhora una assumpció més col·lectiva del lideratge, fent fora autoritarismes i protagonismes personals que tan de mal ens havien fet; així, quan em pregunto o em pregunten qui mana ara a la colla, contesto satisfet que ara mana una mica més tothom. Penso que això és bo per a qualsevol grup humà a la curta i a la llarga (tot i que l'experiència pugui avalar, a vegades, les direccions fortes). És bo ara per als Xiquets de Reus, perquè cada casteller es pot haver sentit més important a la colla ja no només des del tòpic que als castells tothom és necessari; perquè als nouvinguts els ha pogut esdevenir més fàcil sentir-se aviat iguals que els vells; perquè, tanmateix, els qui necessàriament han d'estar al davant han pogut rebre més respecte, més acceptació. Em falta una mica més de perspectiva, però, crec que bona part d'aquest *esperit de* cedir i compartir més el que es porta entre mans es deu al fet que tinguem gent jove al davant. Ho considero com una de les grans sorts que hem tingut com a colla!. Però, això demanaria un altre comentari, que ja farem en el seu temps.

Intento explicar-me ara per què em vaig retirar uns metres del cercle màgic un cop descarregat el quatre de vuit. Per veure com esclaten els sentiments i emocions dels altres sabent-te, alhora, còmplice d'aquestes efusions. Costa, però, descriure el que es veu quan et trobes en viu i en directe davant de les emocions personals i col·lectives. Tu contemples plors i riures conjunts, com feia temps que no passava, però, més enllà d'ells, imagines els sentiments profunds de tanta gent que estava esperant potser el mateix que tu esperaves, poder engrandir -ara amb motius més fonamentats- l'orgull de pertànyer als Xiquets de Reus. Això de compartir en el mateix moment les mateixes emocions que altres acostuma a ser un gran element de cohesió, de projecció, de creixement, fa més memorable la història, convida a buscar aviat noves emocions i celebracions. (No em puc estar d'evocar altre moment màgic semblant que esdevindria minuts després: els aplaudiments i agraïments mutus, els uns a dalt del balcó -les alçades, el lloc preferit per la canalla...-, els altres, a baix a la plaça, sense que ningú volés ser el primer en acabar-los. Bonic!). A la colla li ha d'anar bé això de tornar a col·leccionar moments que formin part del seu emocionari col·lectiu, que es puguin evocar en altres ocasions.

En mig minut es pensen moltes coses, creieu-me. Després, tornes a la realitat. Aquell dia, la realitat m'obligà a tornar a la pinya màgica i cridar i abraçar-se amb tothom. Ara, a més distància, pots pensar fins i tot altres coses, que en aquells moments d'eufòria no haurien estat permeses. Penses, per exemple, -ho hem pensat tots, oi?- que és massa fràgil la ratlla que separa el que vàrem fer aquell 10 de novembre del què hagués pogut no ser, i et preguntes si val la pena recrear-s'hi i mitificar-ho tant això de tornar a descarregar el quatre de vuit. Contestes que sí, clar, perquè es tracta d'un gran pas endavant el que s'acaba de repetir, i perquè en obrir-se una porta així la colla s'obliga ja a més, entra de nou en el món dels reptes. De fet, hem estat pràcticament al llarg dels vint-i-un anys una colla exigent i complidora, que no defuig reptes si bé els assumeix molt raonablement; per això no ha de fer mandra tornar a trobar-nos en aquesta cruïlla de més exigències personals i com a grup.

En aquests moments que escric encara no assagem, ni actuem; per tant, només puc atrevir-me a exigir ara la necessitat d'una bona planificació del conjunt de la temporada, dels assaigs, de les diades importants, dels ritmes a seguir, de les actuacions, de la significació de la colla en el teixit social de la ciutat. Hi haurà temps per més.

Bona feina!

Enric Valls

EL TORNEIG DE FUTBOL

Els partits de futbol és van fer el dia 23 de novembre del 2002, al Reus Deportiu. Vam convidar a dues colles: la Vella de Valls i la Jove de Tarragona.

Primer van jugar la canalla dels Xiquets de Reus contra la Vella de Valls i a la primera part estàvem perdent per 4 a 1. i a la segona part vam ser superiors a ells i vam quedar empatats 4 a 4. Després van jugar la Vella de Valls contra la Jove de Tarragona i va guanyar la Vella per 2 a 1. Després vam jugar els Xiquets de Reus contra la Jove de Tarragona, a la primera part vaig marcar un gol, per això a la primera part vam quedar 1 a , a la segona part vam fer una golejada i vam quedar 4 a 1. Com que estàvem empatats a punts la Vella de Valls i els Xiquets de Reus vam fer una tanda de penalts per a veure qui quedava primer i al final vam quedar 2 a 1 i vam guanyar.

Al final van dir qui havia quedat primer, qui segon i qui tercer. La Jove de Tarragona va quedar tercera, la Vella de Valls segona i els Xiquets de Reus primers. La Júlia va passar a recollir la copa.

Joan Quero

SETMANA DE LA COLLA

En la ja tradicional setmana de la colla, es van dur a terme al local, els tradicionals espectacles, playbacks i tornejos. Com tots els anys, alguns amb més èxit, altres més renyits fins acabar amb noves modalitats.

Com ja estem acostumats, l'èxit de participació fou força gran.

Els actes van començar amb una xerrada de periodistes castellers, on es van debatre els temes que als ponents i als allí presents ens interessaven o ens preocupaven més, començant per valorar l'actualitat de la colla i del món casteller, com som vistos des de fora la ciutat i seguint amb tot un reguitzell de preguntes sobre el món casteller en general. Mencionar també l'entrega d'un record per en Joan Ciurana com a reconeixement a la trajectòria duta com a cronista casteller un cop ha posat fi a 20 anys de programa continu de cultura popular a la ràdio. Els actes van continuar el dijous següent amb l'espectacle infantil que va anar a càrrec de la Rentadora Màgica, on els més petits ens van dir que s'ho havien passat bomba, i prova d'això és el fart de suar que ens van fer els grans. L'acte central pels més petits fou el divendres, que ens van ensenyar les seves altres facetes, uns representant les cançons que cantaven, els altres posant en escena les coreografies que durant setmanes van estar assajant al local i els altres ensenyant-nos el seu estil amb el hip-hop i el rap. Des d'aquí felicitar-los per l'entrega i la bona estona que ens van fer passar.

En aquest punt és on comença el plat fort de la setmana, vam començar el dissabte de bon matí, a les pistes del Reus Deportiu, on es va dur a terme, com molt bé a explicat en Joan Quero, el triangular entre les colles Jove dels Xiquets de Tarragona, la Colla Vella dels Xiquets de Valls i nosaltres (text fet per en Joan al començament d'aquesta pàgina). Poc després de la finalització d'aquest partit, es va realitzar el partit de futbol entre solters i casats, aquests amb algun reforç dels solters, però no en van tenir prou per guanyar i els solters es van imposar a un partit que semblava més aviat un campi qui pugui. A la tarda, es va dur a terme per segon any consecutiu la segona gimcana popular pels carrers de la ciutat, que com l'any anterior va ser rebuda amb gran èxit pels nens/es de la ciutat. Ja a la nit, al bar es van disputar els tornejos de butifarra, futbolí, i com sempre, hi van haver els tradicionals estira i arronsa per veure qui guanyava, l'anecdòtic de la nit fou un improvitzat campionat de tennis taula força curiós. La nit va acabar tard i això és va poder veure als rostres el dia següent a l'hora d'anar a dinar a l'hotel Ciutat de Reus, dinar plàcid i tranquil on un cop acabat el dinar es van repartir els premis dels tornejos, es va sortejar com cada any un premi vàrem fer moure el cos amb un ball de gralles que acabà amb tothom estirat per terra. Bon clima per posar el punt i final a un any que acabà amb el premi que més ens mereixiem.

BRÀVIUM TEATRE

(Segona part)

La situació però als començaments de Bravium era un xic delicada: d'una banda l'església catòlica, mitjançant l'A.C., havia aconseguit aglutinar força joventut al seu voltant, fet que va provocar distensions entre l'església i el Règim, que mitjançant principalment el control ideològic de l'ensenyança i l'esport també perseguia aglutinar i adoctrinar a la juventut en els seus principis.

En aquest context, el naixement de Bravium va suposar "independitzar" d'A.C. el seu capital més important, la joventut, però no per acostar-se al Règim, sinó per iniciar un camí independent, que si bé va començar a l'aixopluc de l'església com a institució i amb destacats franquistes locals a les primeres juntes, el Bravium com a grup de persones amb inquietuds culturals, mai va acostar-se ni tenir complicitats polítiques amb l'ideologia franquista.

Les relacions inicials entre el Bravium i l'església no sempre van ser fàcils.

Tot i que el naixement de Bravium oxigenava la joventut d'A.C., les juntes directives d'aquesta primera dècada, i el funcionament i les activitats de l'entitat, van estar fortament controlades per l'església. Així al començament es detecta un control excessiu de l'església en fets com expulsió de determinats actors o bé el nomenament del president de l'Entitat per part del Prior.

Tot i que la fundació de Bravium havia sigut a l'any 1950, no va ser fins a finals de l'any 1953 que es va constituir la Junta directiva de la Entitat, concretament el 23 de novembre.

Aquí comença la història de l'actual Bravium. En aquest començament les principals activitats foren les esportives com el futbol, bàsquet, atletisme, hoquei patins, tennis taula etc., però en cap de les diferents èpoques s'ha deixat de practicar l'activitat teatral, tant en comèdies de tota mena com sarsueles, recitals, concerts etc. Ha destacar també que en el sí de Bravium han

començat les seves actuacions grups o entitats com Els xiquets de Reus, la Banda de Cornetes i Tambors de la Verge de Misericòrdia, el Col·legi La Salle, l'AET (avui desapareguda) Carrutxa... entre d'altres.

Si que és veritat que en el pas dels anys s'han anat perdent les activitats esportives quedant solsament com a principals les artístiques i entre elles a destacar la teatral. Avui continuem fent teatre i també col·laborem a molt actes de les nostres festes, com són la cavalcada de Reis, les festes de Sant Pere i Misericòrdia, el Mercat al Mercadal i també donem acollida dins l'Entitat a grups com Els Grallers Canya d'Or, l'Orquestra Simfònica SIMFIM, AMIC (Agrupació de Mags i Il·lusionistes de Catalunya), la Cobla Reus Jove, el grup d'animació Tabernacle i fruit dels cursets de teatre impartits, també tenim un grup de teatre de joves.

També hem col·laborat amb altres entitats reusenques com les confraries de la Puríssima Sang i Nostre Pare Jesús del Calvari especialment per Setmana Santa.

L'Entitat és oberta a grups de teatre d'altres poblacions, recitals de nous valors que comencen, festivals de tota mena i quasi tot el que es presenta.

Aquest és el resum del Bravium Artístic i Cultural que, entre tots, hem fet i que treballem per tirar-lo endavant cada dia més.

La junta

20 anys amb fotofrafies

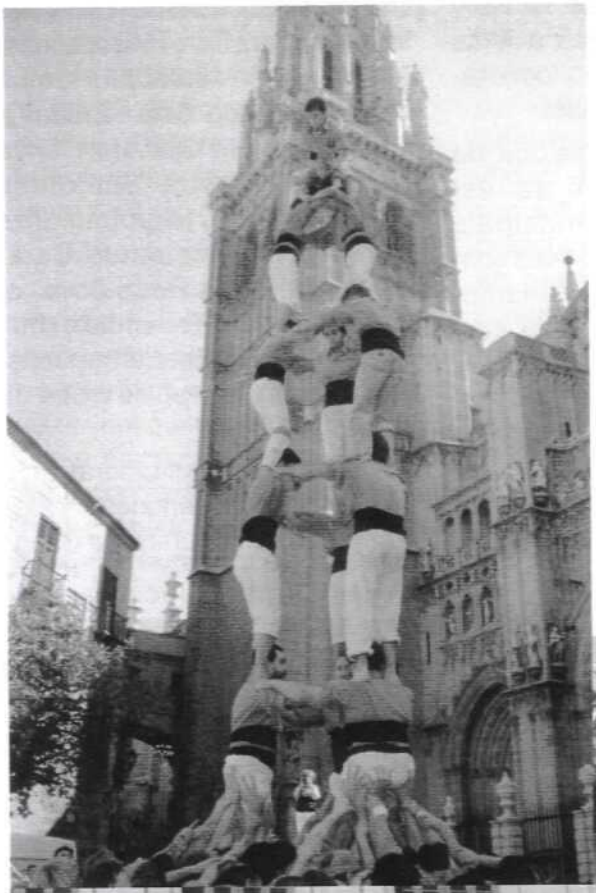

3 de 7 descarregat a Toledo l'any 1992

Típica imatge de la paella popular d'Alforja

2 de 7 descarregat a Reus
per Festa Major

20 anys amb fotografies

4 de 8 descarregat a Cambrils, el qual ens va deixar un bon regust de boca.

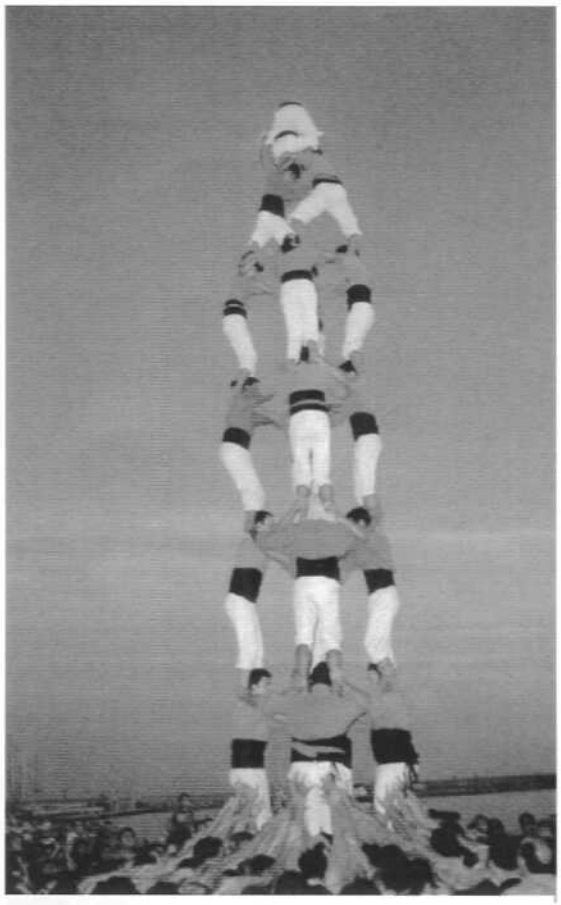

4 de 7 net descarregat per la Diada Nacional de Catalunya l'any 1993

Pilar de 5 de salutació de la primera diada del Mercadal l'any 1993

ENTRI TOT TEXANS

Raval Robuster, 21 - Tel. 977 34 17 21

Per la compra de pantalons blancs descompte del 15% als castellers de la colla.

TRACTONIN, S.L.

Maquinària Agrícola i Jardineria

C. Dr. Domènech, 12 - 43203 Reus
T. 977 313 862 - Fax 977 320 518
Mail tr@ctonin.infonegocio.com

XIQUETS
DE REUS